

Cementiri de Sant Quirze

Sant Quirze de Besora

Ubicació

Comarca:	Osona
Lloc/Adreça:	Carretera de Vidrà. Núm. 31
Emplaçament	A la part nord-est del nucli antic a sota del turó de la torre i al costat de la carretera BV .5727 de Sant Quirze de Besora a Vidrà
Alçada:	591,7

Coordenades:

Latitud:	42.102025771415
Longitud:	2.2196546917175
UTM Est (X):	435476
UTM Nord (Y):	4661399

Classificació

Número de fitxa	08237 - 107
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Conjunt arquitectònic
Estil / època:	Modern
Segle	XIX
Any	1867
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	El conjunt arquitectònic del cementiri de Sant Quirze de Besora es troba en molt bon estat de conservació ja que actualment encara està en ús i en servei. Malgrat que s'hagin portat a terme algunes ampliacions recents, especialment a la banda de tramuntana que n'han desfigurat una mica la fisonomia original, el conjunt es manté de forma molt notable.
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Accés	Obert
Ús actual:	Religiós
Titularitat	Pública
Titular:	5616812DG3651N0001SL

Descripció

Conjunt arquitectònic format per l'edifici del cementiri de planta rectangular tancat darrere de murs amb la porta d'accés a la part de migdia coronada en arc de mig punt i protegida per una reixa de ferro forjat amb la data de 1868. Està emmarcada amb motius de volutes i amb la porta de dues fulles també de forja i dividida en tres registres ben diferents; un inferior completament massís, un d'intermig decorat amb volutes inscrites dins de rombes i un superior amb barrots de secció circular alternats per volutes. La porta està protegida per una coberta a dues vessants damunt d'una cornisa de maó ceràmic formada per dues filades de maó ceràmic i decoració en escacat i amb el carener perpendicular a la façana principal. Tot l'aparell dels murs és de maçoneria de pedres mal treballades i desbastades, unides amb morter de calç i col·locada en filades irregulars amb les cantonades i dovelles construïdes en pedra picada. Aquesta porta dona pas a un passatge cobert amb volta catalana de maó pla i a l'interior del pati o jardí del cementiri on els nínxols s'organitzen al seu voltant formant quatre crugies. Enfront seu hi ha la capella del cementiri decorada amb gust "neoromànic" de planta rectangular amb coberta a dues vessants de teula ceràmica i amb el carener perpendicular a la façana. Les dues obertures que hi ha corresponen amb la porta d'entrada i una finestra al seu damunt coronades en arc de mig punt i decorades per un guardapols exterior. Aquest element està enlluït amb morter de calç de color ocre amb les arestes i bastiments de les obertures fets en pedra picada. La resta de paraments estan revestits amb un morter de color rogenc.

Observacions:

Cementiri que guarda moltes relacions amb el cementiri de Montesquiu, doncs van ser construïts en un mateix moment constructiu i amb una mateixa causa fet que provoca que siguin molt semblants tant l'un com l'altre

Història

D'aquest edifici n'hem trobat algunes referències a través de Joan Serrallonga (Serrallonga. Ob. cit. P 85) on esmenta que l'ajuntament de Sant Quirze l'any 1867 inicia els tràmits per la construcció d'un nou cementiri que no estigui enganxat a la població (AMQ. Històric. AAQ, Llibre 8 sessió del 26 abril 1867) ja que segons Madoz. *en nada ofende a la salud pública*". Josep Domingo Lluch, propietari de la fàbrica Domingo (Can Trinxet) farà donació d'uns terrenys a la "Robirosa" i demana permís al bisbe de Vic. Atès que es tractava d'una obra molt costosa i segons esmenta Serrallonga, l'ajuntament no tenia suficients recursos va haver de demanar donacions als veïns de Sant Quirze. Ara bé aquesta obra encara estarà un temps aturada ja que una epidèmia de còlera l'any 1885 afecta de forma greu el principat. A Sant Quirze arriba a l'agost però un temps abans i com a mesura preventiva, la "junta de sanitat local" es reuneix per demanar desinfectants a tot el municipi incloent les cases grans, però la pesta arriba i malgrat que tants els metges de la vila com també el farmacèutic prenguin mesures per aïllar els contagiats de la resta d'habitants, mesura que resulta ser inútil ja que el còlera s'estén amb rapidesa i a la població segons uns gràfics publicats per Serrallonga en el seu llibre entre els anys 1885 a 1900 superen el centenar. Consta que les monges del convent del carrer dels Patis van col·laborar en les tasques d'aïllament. L'edifici es conclou el 1897, encara que a la reixa hi figuri la data de 1867.

Bibliografia

SERRALLONGA URQUIDI, JOAN; 1998. Sant Quirze de Besora de 1714 a l'actualitat. Eumo edidorial.

AMQ: "Històric". AAQ. Llibre 8. Sessió del 26 d'abril de 1867.

